

El Futur d'Escòcia

La vostra guia per una Escòcia independent

Capítol 6 - Defensa¹

Scottish Government
Riaghaltas na h-Alba
gov.scot

¹ Traducció del capítol 6, apartat de defensa, del Llibre Blanc per la independència d'Escòcia (Scotland's future), publicat pel Govern d'Escòcia el novembre del 2013. Les fotografies han estat afegides a posteriori a tall il·lustratiu.

Podeu trobar l'original en anglès: <https://www2.gov.scot/resource/0043/00439021.pdf>

Defensa

Per què necessitem un nou enfocament?

Millorar la manera com la defensa és duta a terme dins i per a Escòcia és una de les raons més importants per la independència.

Durant dècades hem sigut part del sistema de Westminster, que busca projectar poder globalment, donar al Regne Unit la capacitat d'implicar-se de fer intervencions militars a ultramar i de desplegar armament nuclear.

Escòcia ha estat lloc d'una de les concentracions d'armament nuclear més grans del Món, malgrat una consistent i clara oposició per part de la societat civil d'Escòcia, les nostres esglésies, sindicats i una clara majoria dels nostres polítics electes². Bilions de lliures esterlines han estat malgastades fins al dia d'avui en unes armes que no s'haurien d'emprar mai i, a no ser que actuem ja, ens arrisquem a malgastar 100 bilions de lliures més, durant el seu cicle de vida, en un nou sistema d'armament nuclear. Els Trident són una ofensa a la decència bàsica amb el seu poder destructiu indiscriminat i inhumà.

El compromís de Westminster amb l'armament nuclear deixa altres aspectes de la nostra defensa debilitats. Els costos per al successor dels Trident s'han de fer dins del pressupost de defensa, restant diners a l'equipament convencional i als nivells de personal de servei. La Royal Navy tindrà dos nous portaavions anys abans que tingui uns avions amb els que omplir-los. Els sobre costos són endèmics i els grans projectes han sigut significativament postposats. Escòcia ho pot fer millor.

Esquerra: Submarí de la classe Vanguard (HMS Vanguard). Disposa de 16 tubs de llançament balístics, tot i que només se n'utilitzen 8 per als míssils Trident. Dreta: Míssil Trident II llançat des d'un submarí de la classe Vanguard. Fotos: Viquipèdia

² El 20 de març del 2013, el Parlament d'Escòcia votà clarament (61 vots favorables, 16 en contra i 31 abstencions) en suport del pla de cinc punts de l Secretari General de l'ONU pel desarmament nuclear i reclamà al Govern de Westminster reconèixer l'oposició del Parlament als Trident

A Escòcia, les condicions adverses de les polítiques de defensa de Westminster s'hi han fet sentir durant molts anys.

- Les últimes xifres per la despesa de defensa a Escòcia (2007/2008)³ son 1,4 bilions de lliures menys que l'actual contribució de 3,3 bilions de lliures que Escòcia fa als pressupostos de seguretat i defensa del Regne Unit.⁴ Amb la independència la despesa en defensa no només proporcionarà seguretat a Escòcia, sinó que també augmentarà els beneficis econòmics i laborals els quals actualment Escòcia perd.
- Al març del 2013 el govern de Westminster va anunciar que només 600 efectius més de les Forces Armades estaran basats a Escòcia per l'any 2020⁵ – una fracció de l'increment significatiu promès pel Ministeri de Defensa al juliol del 2011.⁶
- La base de la Royal Air Force (RAF) a Leuchars acabarà les operacions de vol durant la tardor del 2014. Craigiehall, a les afores d'Edinburg, l'antic quarter general de l'Exèrcit a Escòcia, s'ha disposat per al seu desmantelament, i Forthside a Stirling i les casernes de Redford a Edinburg seran com a mínim tancades parcialment.
- Escòcia és una nació marítima, tot i així el Regne Unit no hi té avions de patrulla marítima ni grans bucs de superfície basats a Escòcia. Com a resultat, hi ha un gran perill per a la seguretat de l'espai aeri i les aigües d'Escòcia.
- L'ocupació que genera el Ministeri de Defensa –civil i militar– a Escòcia ha caigut de 24.680 el 2000 fins a 15.340 el 2013, una caiguda proporcionalment més gran que tot el Regne Unit en el seu conjunt. Conseqüentment, la proporció d'Escòcia en personal al Ministeri situat al Regne Unit ha caigut del 9,2% al 7,5% durant aquest període.⁷

El govern de Westminster suggereix que necessitem a la Gran Bretanya per la nostra defensa, però la realitat és molt different. A Escòcia se li ha fallat durant dècades degut a pobres decisions. D'aquesta manera tenim unes armes que no necessitem –com els Trident– i una falta d'actius que sí que necessitem – com avions de patrulla marítima.

Una Escòcia independent pot seguir un camí similar com d'altres nacions independents i fer la nostra pròpia contribució a la defensa col·lectiva, com a membre de l'OTAN, que superi de llarg qualsevol seguretat que pugui oferir Bretanya únicament.

Les oportunitats disponibles per a Escòcia

Amb una Escòcia independent tindrem l'oportunitat de decidir les nostres prioritats en matèria de defensa per tal d'assegurar la nostra seguretat, en associació amb els nostres aliats i dins l'àmplia comunitat internacional. Serà el poble escocès, a través del nostre Parlament, el que

³ La despesa directa del Ministeri de Defensa a Escòcia entre el 2007-08 fou d'1,57 bilions de lliures (Resposta escrita de la Casa dels Comuns, 6 d'abril de 2010: Columna 1200W).

⁴ Estimacions del Government Expenditure and Revenue Scotland (GERS) 2011-12, contribució d'Escòcia a la defensa i seguretat dins el Regne Unit. La combinació d'Escòcia als pressupostos de defensa i seguretat del Regne Unit és estimada en 3 bilions de lliures pel 2016/17, basada en la metodologia exposada al Capítol 2

⁵ Declaració oral a la Casa dels Comuns per part del Secretari d'Estat per la Defensa, Philip Hammond, MP, el 5 de març del 2013.

⁶ Declaració oral a la Casa dels Comuns per part de l'aleshores Secretari d'Estat per la Defensa, Liam Fox, MP, el 18 de juliol del 2011.

⁷ Butlletí de Personal del Ministeri de Defensa - personal civil i militar - 2013

decidirà si els nostres joves són enviats a la guerra i podrem escollir, a través d'una constitució escrita, situar prevencions per tal d'assegurar que les forces escoceses només participaran en activitats militars que són internacionalment reconegudes com a legals i d'acord amb els principis de la carta de Nacions Unides.

La flexibilitat que ens dóna ser un estat petit ens pot brindar l'oportunitat de fer un enfocament integral a la seguretat nacional, amb les nostres capacitats de defensa jugant un rol al costat d'altres àrees de govern.

Tenim bases navals, aèries i terrestres que ens proporcionen la infraestructura de suport que necessitem per complir les nostres necessitats de defensa, així com també les regionals. Tenim alhora prou expertesa, construïda sobre anys de servei i la orgullosa tradició militar d'Escòcia, amb escocesos que han servit a tots els nivells de les forces armades britàniques i a alts nivells al Ministeri de Defensa i l'OTAN.

Heretarem una part dels actius del Regne Unit, tot donant-nos bona part de l'equipament que necessitem per establir les forces de defensa d'Escòcia en el període immediat de la post-independència. La divisió d'actius i passius haurà de ser negociada, per suposat. Malgrat això, a efectes d'exemple, al 2007 el Ministeri de Defensa va estimar el total dels seus actius i inversions⁸ tot just per sota dels 93 bilions de lliures. La part escocesa basada en població seria de 7,8 bilions de lliures.

En fent tries diferents referents a l'armament nuclear i l'afany global, podem estalviar una porció substancial de l'actual contribució escocesa al Regne Unit, mentre continuem tenint nivells de despesa en defensa que ens permeten proporcionar les capacitats que necessitem. Dins d'aquestes assignacions de pressupost hi haurà una significant inversió en adquisicions, les quals donaran suport a indústries escoceses clau, inclosa la construcció naval.

Un nivell nou i més apropiat de despesa en defensa també ens alliberarà recursos valuosos per la inversió en d'altres prioritats nacionals. Donarà a Escòcia un dividend de la independència en defensa que podrà ser utilitzat per millorar els serveis en d'altres àrees socials.

L'Escòcia que podem crear

Amb la independència, per tant, podem crear el sistema de defensa domèstic més apropiat per a Escòcia. Un sistema que ens permet realitzar les nostres responsabilitats internacionals i el compromís amb la seguretat i salvaguarda de les persones que viuen a Escòcia. Podem crear un enfocament a la defensa que ens posicioni com a soci per la pau en el Món.

Amb la independència, els futurs governs podran elegir equipar Escòcia amb capacitats específiques i especialitzades, permetent-nos desenvolupar una expertesa particular que afegirà valor als nostres aliats: per exemple permetent a Escòcia prendre un rol en operacions internacionals autoritzades com a manteniment de la pau, o de construcció de la pau.

Mentre que l'enfocament del Regne Unit ha deixat buits significatius a les nostres capacitats defensives, en particular les relacionades amb la protecció i reconeixement marítims, amb la independència podem, un cop més, fer una contribució efectiva a la defensa regional reconeixent la nostra important posició estratègica a l'Atlàntic Nord.

⁸ Registre d'Actius Nacional, Govern de Sa Magestat., 2007, pàgina 269.

Les opcions obertes a nosaltres

La capacitat de defensa serà una part important de la mescla de respostes disponibles per una Escòcia independent a l'hora de confrontar oportunitats, amenaces i riscos. En el moment de la independència el Govern d'Escòcia proposa que hi haurà capacitats defensives escoceses bàsiques que contribuiran a aquesta tasca, i protegir completament a Escòcia i el nostre poble. Les prioritats per al posterior desenvolupament de la defensa d'Escòcia i les capacitats de seguretat seran definides seguint una avaluació estratègica impresa pel primers parlament i govern electes d'una Escòcia independent.

El govern escocès creu que aquests aspectes clau per les forces de defensa d'Escòcia, treballant estretament amb socis i altres parts del govern, s'han de considerar en profunditat en l'avaluació de seguretat:

- Assegurar les fronteres d'Escòcia, terrestres, espai aeri i marítimes, dissuadir atacs i protegir els nostres ciutadans i actius d'amenaces.
- Protegir els interessos nacionals d'Escòcia i el benestar econòmic, conjuntament amb els valors clau i principis que donen suport a la societat escocesa i a la nostra forma de vida. Aquesta tasca podria incloure donar suport a d'altres parts del govern, per exemple en desastres naturals o d'altres emergències.
- Contribuir a la protecció i promoció dels Drets Humans, l'imperi de la llei, els valors democràtics, la pau i seguretat internacionals, contribuir en l'interès nacional d'Escòcia sent una veu progressista al mon.

Les nostres prioritats d'acció

Les polítiques de defensa i seguretat d'Escòcia seran una part clau d'una política internacional més àmplia, protegir els interessos nacionals d'Escòcia a través d'un enfocament a la seguretat nacional, i proporcionant capacitats militars per a defensar el nostre interès nacional. Prendrem les nostres pròpies decisions sobre implicacions en accions militars, mentre continuem fent una contribució plena a la nostra pròpia defensa així com a la dels nostres aliats.

Escòcia formarà part d'una sèrie d'acords de defensa col·lectius, donant al poble escocès les mateixes garanties de seguretat de les quals gaudeix avui. Dins d'aquest marc de defensa mútua serem capaços de donar una postura de defensa més ben adequada a les necessitats estratègiques d'Escòcia. Una supervisió parlamentaria millorada sobre la defensa i uns acords consensuats i a llarg termini per a la planificació estratègica, significaran que la despesa en defensa està basada en decisions fonamentades. El nostre enfocament suposarà estalvis substancials en la despesa de defensa, inversió continuada en les indústries de defensa d'Escòcia i la col·locació de personal de militar escocès més a prop de les seves famílies i llars.

L'actual govern d'Escòcia ha identificat 5 prioritats defensives per a una Escòcia independent:

- Mantenir el compromís per a un pressupost de defensa i seguretat en una Escòcia independent de 2,5 bilions de lliures.
- Assegurar la forma segura més ràpida de retirada d'armament nuclear d'Escòcia.
- Focalitzar en la creació de capacitats marítimes, tals com les patrulles aèries o marítimes, i forces especialitzades per actuar als voltants de les nostres costes,

protegint els actius marítims escocesos i contribuint a la seguretat col·lectiva de l'Atlàntic Nord.

- Construir progressivament un total de personal format per 15.000 regulars i 5.000 reservistes durant els 10 anys següents a independència.
- Reconfigurar les propietats (infraestructures) de defensa heretades al punt de la independència, incloent la transició de Faslane a una base naval convencional i a un quarter general conjunt de les forces de defensa d'Escòcia.

Esquerra: imatge aèria de la base HMNB Clyde ubicada a Faslane, és actualment seu dels submarins classe Vanguard amb capacitats nuclear Trident. Foto: Viquipèdia. Dreta: Ubicació geogràfica de Faslane. Foto: Google Maps

Aquest govern escocès preveu un enfocament per fases per tal d'aconseguir el nivell de les forces de defensa esmentades més amunt. Això serà aconseguit a través d'un procés per fases que inclou 7.500 regulars i 2.000 reservistes al moment de la independència, augmentant al voltant de 10.000 regulars i 3.500 reservistes al cap de cinc anys un cop declarada la independència, sempre subjecte a consideracions i revisions de la defensa. Els nivells de força finals donaran capacitat a Escòcia per a fer millors contribucions a les operacions internacionals.

Les unitats de l'exèrcit escocès tindran els noms, identitats i tradicions dels regiments escocesos, incloent aquells perduts en la reorganització de la defensa del 2006.

Aquest nivell de capacitat defensiva requerirà d'una operativitat contínua de les bases militars més importants d'Escòcia. En particular Faslane es convertirà en la base d'operacions principal de la Marina escocesa, i en el quarter general de les forces escoceses en general.

Seguint el vot per la independència, el govern escocès començarà immediatament a desplegar les capacitats de defensa per acomplir els requeriments d'un país independent, així com proporcionarà els fonaments per a desenvolupar aquestes capacitats en la línia que estableixi la revisió estratègica. Les prioritats en el període entre el referèndum i el dia de la independència inclouran:

- Establiment d'un equip d'assessors militar per a donar consell al govern d'Escòcia en la transició i el desenvolupament de capacitats defensives apropiades.

- Establir arranjaments amb el govern de Westminster per identificar i transferir unitats i personal que vulguin servir a l'exèrcit d'Escòcia.
- Identificar, en negociació amb la resta del Regne Unit, un primer tram d'actius de defensa i bases per a transferir a les forces de defensa d'Escòcia, pendent sempre d'un acord més ampli.

Uns acords conjunts efectius seran de particular importància tant per a Escòcia com per a la resta del Regne Unit en el període de transició un cop assolida la independència. Serà en interès dels dos països assegurar-se que els acords seran presos de forma ordenada i segura. Aquest enfocament mantindrà per al període de transició alguns serveis integrats per la seguretat de Escòcia i la resta del Regne Unit.

Per al dia de la independència, el govern d'Escòcia desplegarà unes capacitats militars bàsiques a partir de les quals construirà. Això inclourà un nombre d'unitats militars (aire, terra i marítimes) sota el control del govern escocès.

El procés de transició serà basat en acords negociats entre el govern d'Escòcia i el govern de Westminster. El govern d'Escòcia espera que tots dos governs actuïn amb responsabilitat i que amb el temps, el nombre de personal de la resta del Regne Unit basat a Escòcia baixi mentre que el nombre de personal escocès pujarà.

Forces de Defensa d'Escòcia

El govern d'Escòcia ha dut a terme una avaluació inicial dels nivells de força en els anys següents a la independència⁹.

Capacitats defensives al punt de la independència

Forces Marítimes

Un esquadró naval per a assegurar els interessos marítics d'Escòcia i la seva Zona Econòmica Exclusiva i contribuir a la capacitat conjunta amb els socis del veïnatge geogràfic d'Escòcia, consistent en:

- Dues fragates de la flota actual de la Royal Navy
- Una plataforma de comandament per a operacions navals i desenvolupament de capacitats marítimes especialitzades (de la flota actual de la Royal Navy, després de ser adaptada).
- Quatre naus de mesures contra-mines (MCM) de la flota actual de la Royal Navy
- Dos OPVs (Offshore Patrol Vessel – Naus Patrulleres d'Alta) per a proporcionar seguretat a les 200 milles nàutiques de la Zona Econòmica Exclusiva. No obstant, com que la Royal Navy només en té quatre actualment¹⁰, un major temps per a la compra podria ser necessari.
- De quatre a sis embarcacions de patrulla de la flota actual de la Royal Navy, capaços d'operar en aigües costaneres, proporcionat protecció a la flota i ensems contribuint a la seguretat fronterera.
- Naus auxiliars de suport (que proporcionen suport a les naus en operacions), les quals podrien ser operades amb la resta del Regne Unit inicialment.

Aquestes especificacions requeriran als volts de 2.000 regulars i al menys 200 reservistes.

⁹ Els plans exposats aquí es basen en un procés de desenvolupament polític per part del Govern d'Escòcia, que ha redactat apropiadament sota l'assessorament d'experts en diferents etapes. El procés implicà el desenvolupament del marc subjacent per la política de defensa i seguretat, basat en una comprensió del context geopolític d'Escòcia i anàlisi de riscos i amenaces. Els plans per capacitats de defensa i seguretat, foren desenvolupats aleshores basats en aquest marc, redactant en un ventall de consideracions d'experts.

¹⁰ El Secretari d'Estat per la Defensa anuncià a la Casa dels Comuns el 6 de novembre del 2013 que el Govern de Westminster havia signat un acord inicial amb BAE Systems per tres novus OPVs.

Forces terrestres

Un quarter general i una brigada de totes les armes, amb tres unitats d'infanteria/infanteria de marina, equipada inicialment per uns actius negociats amb el Regne Unit, i amb suport de:

- Un quarter general de brigada desplegable
- 2 unitats blindades lleugeres de reconeixement
- 2 unitats d'artilleria lleugera
- 1 unitat d'enginyers desplegant una gamma d'equipament per a ponts, neteja-mines i funcions d'enginyeria.
- Una unitat d'aviació operant sis helicòpters per a reconeixement i enllaç
- Dues unitats de comunicació
- una unitat de transport
- una unitat logística
- una unitat mèdica

Forces especials, equips de desactivació/desmantellament d'explosius i munició portaran el total al voltant d'uns 3.500 efectius regulars i almenys 1.200 personal de reserva.

Forces aèries

Elements clau de les forces aèries a lloc al moment de la independència, equipades inicialment amb la part corresponent negociada dels actius del Regne Unit, asseguraran les seves tasques principals, sobretot la patrulla de l'espai aeri d'Escòcia, dins l'OTAN:

- Un quarter general de la Força Aèria (amb personal integrat en les estructures de la OTAN
- Escòcia seguirà formant part del sistema aeri de control i comandament (AC2) integrat de l'OTAN, inicialment a través d'arranjaments amb aliats per a mantenir els acords existents, mentre Escòcia estableix i desenvolupa el nostre propi sistema de control i comandament integrat durant els 5 anys posteriors a la independència.
- Un esquadró de reacció ràpida incorporant un mínim de 12 Typhoon amb base a Lossiemouth.
- Un esquadró de transport aeri tàctic , incloent uns 6 avions Hercules C-130J, i un esquadró d'helicòpters.
- Entrenament de vol a través d'acords conjunts amb els aliats.

En total això requerirà pels al voltant de 2.000 regulars i 300 personal de reserva.

Esquerra: caça multirol Eurofighter Typhoon. Foto: Viquipèdia. Dreta: ubicació geogràfica de Lossiemouth. Foto: Google Maps

Suport civil

A més de les capacitats militars un cop s'ha fet la votació per la independència, el govern escocès establirà capacitats governamentals bàsiques per a les funcions de la defensa, tals com la planificació estratègica, supervisió i tasques polítiques per la defensa i la seguretat. Donada la importància dels actuals interessos en seguretat compartida entre Escòcia i el Regne Unit, ens assegurarem un enfocament un enfocament associatiu durant el període de transició fins la independència.

Després del vot per la independència, les prioritats per al govern escocès referents a la gestió de capacitats, seran la de planificar una Revisió de Seguretat Estratègica, conduïda pel primer Parlament escocès un cop assolida la independència, basada en la més recent Avaluació del Risc Nacional per al Regne Unit (UK National Risk Assessment) i inputs per part d'experts acadèmics i institucions escoceses.

Capacitats defensives després de 5 anys d'independència

El desenvolupament posterior de les capacitats en defensa i seguretat seran decidit seguint la Revisió de Seguretat Estratègica empresa per el primer Parlament i govern de l'Escòcia independent.

No obstant, l'actual govern d'Escòcia creu que els següents elements han de ser prioritzats per a aconseguir el més aviat possible en els primers cinc anys, creant sobre les forces disponibles per la independència:

Forces Marítimes

Un segon esquadró naval per a contribuir a les operacions de la OTAN i altres operacions fora de les aigües territorials, incorporant la plataforma de control naval, i dues fragates més amb recolzament de naus cisterna i de suport.

Amb tot el model inclourà al voltant de 2.400 regulars i com a mínim 270 reservistes. Mentre que la majoria del personal serà requerit als 5 anys, aquest model preveu increments continus a través dels primers deu anys seguint la independència (degut a l'adquisició de noves unitats navals escoceses).

Forces Terrestres

Desenvolupar una Brigada de amb capacitats de totes les armes, haurà d'incloure:

- Increment de forces dels tres batallons (fins a un total combinat de 1.500 regulars i 300 de reserva)
- Millores dels blindats lleugers, artilleria i unitats mèdiques
- Augmentar la força de les unitats de forces especials.
- Augmentar el nombre de personal desplegat per a missions de prevenció, desarmament i diplomàcia de defensa

En general, això resultarà en un increment en nombre, durant els anys següents a la independència, pels volts de 4.700 regulars i al menys 1.100 reservistes.

Forces Aèries

Augmentar els caces Typhoon potencialment fins a 16 avions, xifra que permetrà a Escòcia contribuir a les operacions d'ultramar amb els seus aliats.

A data d'avui, el Regne Unit no té avions de patrulla marítima. Durant aquest període les opcions d'adquisició seran empreses i les capacitats de patrulla marítima aèria seran executades. Una especificació detallada dels requeriments serà desenvolupada com a prioritat i el nombre finals d'avions en dependrà d'aquesta. Malgrat això, els nombres mantinguts per nacions comparables a la nostra ens suggereix que el nombre potencial seria de quatre.

Desenvolupament a través de totes aquestes àrees suposarà un increment de nombres pels voltants de 3.250 regulars i com a mínim 300 reservistes.

Capacitats defensives després de 10 anys

Aquest govern planteja que, 10 anys després de la independència, Escòcia tindrà un total de 15.000 regulars i 5000 reservistes a través dels serveis d'aire, terra i mar.

Personal militar actiu i veterans

El Govern d'Escòcia respecta el servei del personal actual. Ens assegurarem de que tot el personal actualment en servei serà elegible per a un lloc a les forces de defensa d'Escòcia, però no necessàriament l'hauran d'agafar si no volen.

Tot el personal militar tindrà la seguretat que no hauran de fer tasques redundants durant el seu contracte de servei. Aquest Govern d'Escòcia examinarà com els termes i condicions de servei poden ser millorats, per exemple a través de representació oficial del personal militar.

Allà on la totalitat o part de les unitats identificades per a transferir a les forces de defensa d'Escòcia, el Govern d'Escòcia s'assegurarà que tot el personal del Regne Unit que actualment estan dins aquestes unitats pugui romandre en elles com a mínim durant el període de transició, sempre que sigui el seu desig. Un enfocament similar serà seguit per al personal de reserva i l'important rol de les forces de cadets seran també mantingut.

L'objectiu serà un enfocament esglaonat i responsable a la posició dels que actualment estan en servei a les forces armades del Regne Unit, els quals vulguin ser transferits a les forces de defensa d'Escòcia. Alguns es podran transferir immediatament, mentre que d'altres podran continuar amb el seu rol actual. És la nostra intenció de que els termes i condicions romanguin harmonitzats durant aquest període. Qualsevol enfocament intel·ligent convindrà que, al final del procés de transició, és molt probable que els ciutadans de la resta del Regne Unit, Irlanda i d'altres ciutadans de la Commonwealth, podran estar en servei a les forces de defensa d'Escòcia. Encara que serà una decisió de la resta del Regne Unit, nosaltres també esperem que ciutadans escocesos continuaran servint a les forces armades del Regne Unit si ells així ho desitgen, tal i com fan els ciutadans d'Irlanda o la Commonwealth.

El personal de reserva fa una valuosa contribució a la capacitat de defensa i ho continuarà fent en una Escòcia independent. Les nostres propostes inclouen una base pels volts de 1.700 reservistes al moment de la independència. No obstant hi ha ara actualment un personal de reserva entrenat de 2.200 efectius a Escòcia¹¹, serà tan factible com desitjable incrementar els nombres més enllà d'aquesta base que el requeriment suggereix, per tal de crear flexibilitat i millorar capacitats. En el llarg termini el govern preveu que la força de reserva serà de 5.000 efectius un cop passats 10 anys d'independència.

Escòcia i la resta del Regne Unit continuaran com sempre amb el seu deure de gratitud als veterans que serviren en el passat. El Govern d'Escòcia construirà dins el nostre fort registre existent en aquesta àrea de que els veterans continuaran tenint accés als serveis i beneficis dels que en tenen dret. Això inclourà serveis complets de pensions i dret a pensió, seguint un acord amb el govern de Westminster.

¹¹ "Scotland Analysis: Defence", Govern del Regne Unit, pàgina 30

Infraestructura de defensa

El període de transició també inclourà arranjaments continuats per a l'ús de la infraestructura de defensa a Escòcia per part de les forces del Regne Unit i vice-versa. El Govern d'Escòcia protegirà les bases heretades al moment de la independència i esperem que, amb el temps, les principals instal·lacions militars dins d'Escòcia seran emprades per les forces de defensa d'Escòcia. Aquest període de transició ens permetrà fer una planificació adequada, incloent la compartició de bases al llarg termini quan sigui d'interès d'Escòcia i de la resta del Regne Unit.

Mentre que els detalls seran negociats amb la resta del Regne Unit, l'actual govern d'Escòcia actualment preveu:

- Les principals instal·lacions militars presents i previstes es continuaran necessitant a Kinloos, Leuchars, Glencorse, Fort George, Dreghorn i elements de Redfort seran retingudes per el ministeri de defensa del Regne Unit.
- Addicionalment hi haurà la necessitat de considerar des d'on hauran d'operar actius aeris addicionals, actualment no localitzats a Escòcia. Donada la retenció de la pista a Leuchars, el govern escocès preveu operacions aèries reinstal·lades allà, també amb presència de l'exèrcit.
- Faslane serà retinguda com a base naval principal per a una Escòcia independent. Addicionalment serà la localització del quarter general conjunt de les forces de defensa d'Escòcia. Es consideraran opcions per a tornar a utilitzar Rosyth com a base naval de suport, conjuntament amb els seus actuals usos industrials.
- Donat que la transferència de Typhoons desde Leuchars s'haurà completat abans del referèndum, Lossiemouth continuarà com a base principal d'operacions per a caces a Escòcia per a fer patrullatge aeri. El Govern d'Escòcia negociarà amb el Govern de Westminster per tal d'establir instal·lacions conjuntes que siguin d'interès de mantenir.

La transició de Faslane des d'una base de submarins fins a ser la principal base naval d'Escòcia i quarter general conjunt serà administrada gradualment: el personal i equipament serà portat a les forces de defensa d'Escòcia i les infraestructures seran desenvolupades, mentre que el personal i equipament que es quedi a la Royal Navy sera relocalitzat per el Ministeri de Defensa.

El govern d'Escòcia pretén que la transició sigui completa en 10 anys¹². Els arranjaments per a la transició donaran suport tant en el dia a dia de les operacions, com als nivells d'empleats de la base. Nosaltres mantindrem la capacitat per arranjaments compartits amb la resta del Regne Unit i d'altres aliats, reconeixent les excel·lents aigües profundes, posició geogràfica i instal·lacions de Faslane.

Hi han actualment 6.700 llocs de treball tan civils com militars a la base de Clyde¹³. Encara que el seu rol com a principal base naval convencional i quarter general conjunt, aquest Govern d'Escòcia espera que, a la conclusió dels arranjaments de la transició, el nombre de personal

¹² Això no fa referència al marc temporal per a la retirada de les armes nuclears Trident i/o a la flota de submarins Vanguard, el qual podrà ser decidit i executat separatament tant aviat com es pugui de assegurar que es pot fer segurament i responsable.

¹³ "Scotland Analysis: Defence", Govern del Regne Unit p32.

militar a Faslane serà el mateix més o menys. Aquest personal militar tindrà el suport d'un nombre important de personal civil. Durant el període de transició un gran nombre de personal de la resta del Regne Unit també hi serà basats. Alhora, s'espera que els treballs per a la reconfiguració de Faslane com a base convencional inclouran grans obres de construcció i llocs de treball relacionats a la zona.

Hi ha un ventall d'altres instal·lacions de defensa a través d'Escòcia utilitzades per l'OTAN i el Regne Unit, tals com els polígons de tir a les Hèbrides i la zona d'entrenament al voltant de Cape Wrath. El govern escocès espera que aquestes seran utilitzades després de la independència, tot seguint negociacions amb la resta del Regne Unit i els aliats.

La negociació d'acords compartits com a mesura transitòria no exclou que aquests mateixos es duguin a terme en el llarg termini, on tan la resta del Regne Unit com Escòcia hagin els hagin considerat com els mitjans més efectius per a oferir capacitats defensives.

Les negociacions en el manteniment de capacitats compartides no inclouran les armes nuclears. Aquest Govern d'Escòcia farà una prioritat de l'acord sobre la forma segura més ràpida de retirar les armes nuclears. Això serà amb la visió de treure els Trident durant el primer mandat del parlament escocès un cop feta efectiva la independència.

El procés detallat i la programació per a la retirada serà una prioritat per a les negociacions entre el Govern d'Escòcia i el de Westminster. No obstant ens hem estudiat la feina feta per la Campanya escocesa per al Desarmament Nuclear (Scottish Campaign for Nuclear Disarmament –CND), la qual suggereix que els Trident poden ser desmantellats en dos anys¹⁴.

El govern escocès planeja explorar el potencial per a diversificar a d'altres activitats les capacitats de la indústria de defensa. Per exemple, en un informe del 2007, l'STUC i el CND posaren de manifest que *'vàries de les habilitats actualment emprades per a mantenir els Trident seran directament rellevants per a les renovables'*¹⁵ i l'informe subratllava els avantatges per a la zona del Lower Clyde que ofereix aquesta activitat. La feina del govern d'Escòcia serà per tant posar el focus en el potencial ofert per l'energia, particularment les marítimes renovables, encara que també examinarà d'altres aspectes de diversificació de la defensa, per exemple aquells rellevants per a la construcció de vaixells. La recerca i desenvolupament de les capacitats de la indústria de defensa d'Escòcia ofereix l'oportunitat de promocionar els negocis escocesos d'R+D. Altres països comparables tenen nivells molt més alts d'R+D (una activitat clau per al creixement econòmic). Finlàndia, per exemple, utilitza una agència d'innovació com la seva eina principal per a l'activitat d'R+D. La diversificació en la defensa podria jugar un important rol en la estratègia industrial d'Escòcia.

¹⁴ "Disarming Trident – A practical guide to de-activating and dismantling the Scottish-based Trident nuclear weapons system", Scottish CND, juny del 2012.

¹⁵ "Cancelling Trident - The Economic And Employment Consequences For Scotland."

<http://www.stuc.org.uk/files/STUC%20-%20CND%20Trident%20Report%202007/STUCCND%20Trident%20Report.pdf>

Indústries de defensa d'Escòcia

Les indústries de defensa d'Escòcia són una font important de feina i proporcionen productes de defensa d'alta qualitat per a les forces armades del Regne Unit i d'altres. En una Escòcia independent el govern d'Escòcia treballarà amb les indústries de defensa per a donar suport al seu creixement i per a cobrir les pròpies necessitats d'Escòcia en defensa.

Escòcia s'assegurarà de que el nostre pressupost de defensa serà utilitzat per:

- Donar suport a la compra d'equipament i serveis a Escòcia, sent coherents amb les normes d'adquisició d'Europa.
- Donar suport a la R+D relacionada amb la defensa, innovació i disseny.
- Donar suport a petites i mitjanes empreses en particular per a expandir el seu esforç de marketing internacional.
- Desenvolupar un rol clar per a cada departament governamental i agència en àrees tals com les llicències, acreditacions i usos duals.

El Govern d'Escòcia espera que la proporció del pressupost destinat a l'adquisició d'equipament militar d'ús únic¹⁶ serà al menys equivalent al que actualment destina el Govern de Westminster (14% a 2012/13). Al primer mandat del parlament d'una Escòcia independent esperem que els nombres de personal per a les forces de defensa creixeran fermament. Per tant, durant aquest període els costos en personal seran inicialment més baixos i serà possible incrementar la proporció del pressupost destinada a adquisicions durant la primera part d'aquest període.

El Govern d'Escòcia dóna suport a la nostra indústria de construcció naval com una prioritat donat el focus que li donem a les capacitats defensives marítimes. Mantenint els requisits de la UE respecte les adquisicions, el Govern d'Escòcia protegirà el futur de les drassanes escoceses i mantindrà les capacitats que son importants per als nostres interessos a llarg termini.

Aquest Govern d'Escòcia comprarà posteriorment quatre noves fragates, que es construiran a Clyde, preferiblement a través d'una compra conjunta amb la resta del Regne Unit. Dues d'aquestes fragates seran encomanades en el primer mandat de la independència pel parlament, i quan siguin construïdes, donaran el nombre de quarew fragates que la Marina Escocesa (les dues noves fragates així com les heretades Type 23s). El Govern d'Escòcia creu que aquest és el nombre apropiat de fragates per al llarg termini, i demanarà l'adquisició de dues noves fragates per a substituir les Type 23s un cop aquestes s'hagin de retirar del servei.

¹⁶ "Scotland Analysis: Defence", Govern del Regne Unit, p41. El Govern de Westminster defineix l'equipament d'un únic com a aquell "el qual només té un ús militar com ara vaixells de guerra, vehicles de combat i caces."

Fragata HMS Sutherland (F81) que és del model Type 23. Foto: Viquipèdia

Decisions recents de Westminster han demostrat la importància de la indústria escocesa de construcció naval per a la Royal Navy. El Ministeri de Defensa també ha demostrat que està d'acord en desenvolupar oportunitats per a l'adquisició conjunta i que hi ha raons de pes per les quals els governs d'Escòcia i Westminster voldrien explorar el potencial de comprar conjuntament bucs navals en el futur.

Nosaltres també planegem donar prioritats a l'adquisició, durant els primers cinc anys, d'avions de patrulla marítima, basada en una especificació detallada de les necessitats (els nombres mantinguts per nacions comparables en suggereixen un total de quatre). Depenent de les negociacions amb la resta del Regne Unit en referència a la divisió d'actius, necessitats posteriors d'adquisició s'hauran de resoldre, incloent-hi les patrulleres d'altura.

En una Escòcia independent, quan calgui, treballarem amb l'indústria de defensa escocesa per complir amb els requisits de les capacitats de defensa identificades. Escòcia buscarà treballar en associació, bastir les aliances necessàries i alinear els nostres requeriments defensius amb les necessitats i prioritats col·lectives dels aliats de la OTAN, incloent la resta del Regne Unit.

Les adquisicions conjuntes són entre els interessos d'Escòcia i de la resta del Regne Unit¹⁷, preservant les fortaleses de les indústries de defensa per tot el Regne Unit. Les comandes conjuntes mantindran els nombres de llocs de feina en el sector de la indústria de defensa, incloent construcció naval, així com donar suport a les companyies quan aquestes cerquin expandir els seus negocis internacionalment.

La directiva d'adquisició de defensa de la UE pretén obrir el mercat d'equipament de defensa a la competència i contribuir al desenvolupament d'un mercat europeu eficient per a l'equipament de defensa. Aquesta llei de la UE permet una excepció per al requeriment de competició oberta en certes, i molt limitades, circumstàncies relacionades amb la seguretat nacional, i seria l'excepció i no la norma.

¹⁷ El Govern de Westminster ha exposat un programa decenal de material, tot incloent-hi gairebé 160 milions de lliures d'adquisició. Uns acords conjunts podrien recolzar l'execució d'aquest pla sense la contribució directa a la factura d'impostos escocesa.

Sense Europa, Escòcia també bastirà relacions bilaterals en defensa i seguretat amb una gama de socis clau i en una gamma d'aspectes de seguretat. Aquests països donaran també potencials mercats per a les indústries de defensa d'Escòcia.

Associacions internacionals

Com a govern d'una Escòcia independent, estarem compromesos a treballar en associació i a través d'aliances. Escòcia serà part clau de les organitzacions de defensa, com la OTAN, OSCE i la UE. La relació amb la resta del Regne Unit en matèria de defensa i seguretat serà fonamentalment important, tant per la resta del Regne Unit com per Escòcia.

Escòcia també explorarà acords flexibles compartits, per a oferir defensa i seguretat als nostres veïns i socis. Altre cop, la resta del Regne Unit serà un element essencial, però no exclusiu, en aquest afer.

Seguint un Sí al vot del 2014, el govern d'Escòcia notificarà a la OTAN de la nostra intenció de unir-nos a la aliança i negociarem la transició de ser un membre de la OTAN com a part del Regne Unit a ser-ne un membre independent.

La premissa bàsica de la OTAN és que tots els membres han de fer un compromís actiu a la aliança i Escòcia ho reconeixerà i jugarem la nostra part total en bastint la seguretat i capacitats col·lectives. La posició geogràfica d'Escòcia i el fort interès nacional en ser capaços de controlar i protegir el nostre medi marí, serà una part molt important en la nostra contribució que farem a l'Aliança. Escòcia també proporciona una important gamma de zones d'entrenament i altres instal·lacions que son utilitzades activament per part dels membres de la OTAN.

Ser membres de la OTAN serà d'interès d'Escòcia, la resta del Regne Unit i per a altres membres de la OTAN. Escòcia ocupa un lloc important en els acords de seguretat regional dels quals en gaudeixen els membres de la OTAN. Mentre es reconeix que la unió d'Escòcia com a membre requereix d'una discussió i uns acords amb els membres de la OTAN, serà d'interès d'Escòcia i d'altres membres de l'aliança assegurar un lloc de membre a una Escòcia independent en el període entre el referèndum i la independència. Més important per a Escòcia i els nostre veïns, fallar en aconseguir un acord deixarà un buit en la seguretat existent de la OTAN al nord oest d'Europa.

Escòcia prendrà la seva part com a un dels molts membres no-nuclears de la OTAN. El govern escocès és compromès a completar la segura retirada del Trident d'una Escòcia independent tan ràpid com sigui possible de manera segura .

Garanties constitucionals

Només la independència permetrà a Escòcia jugar un rol complet en treballar conjuntament amb la comunitat internacional per a crear les condicions per a un desarmament nuclear. El desenvolupament d'una constitució escrita per a Escòcia donarà també la oportunitat d'incloure un veto constitucional a que armament nuclear sigui estacionat a Escòcia.

Molts països arreu del món proporcionen controls constitucionals a l'ús del poder militar. La nostra visió és que la constitució d'Escòcia hauria d'incloure un 'triple bloqueig' als desplegaments militars, basats en els principis que l'acció militar serà necessària:

- d'acord amb els principis de la carta de les Nacions Unides
- Degudament acordat pel govern escocès
- aprovat pel Parlament escocès

Això no entrarà en conflicte amb el deure d'actuar ràpidament i legítimament en defensa pròpia en circumstàncies excepcionals, com quan s'és atacat, tal i com ho reconeix la carta de Nacions Unides. Aquesta posició és consistent amb l'Article 5 de la OTAN en relació al compromís de defensa col·lectiva.